AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSA

(2012. május 10.)

a nyolcadik, kilencedik és tizedik Európai Fejlesztési Alap 2010-es költségvetési évre szóló költségvetésének végrehajtására vonatkozó mentesítésről szóló határozat szerves részét képező megjegyzésekkel

AZ EURÓPAI PARLAMENT,

— tekintettel a 2009. évi mentesítés nyomon követéséről szóló bizottsági jelentésre (COM(2011) 736), és az azt kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentumokra (SEC(2011) 1350 és SEC(2011) 1351),

— tekintettel a nyolcadik, kilencedik és tizedik Európai Fejlesztési Alap 2010-es pénzügyi évre vonatkozó pénzügyi kimutatásaira, valamint bevételi és kiadási kimutatásaira (COM(2011) 471 – C7-0273/2011),

— tekintettel a nyolcadik, kilencedik és tizedik Európai Fejlesztési Alap 2010-es pénzgazdálkodásáról szóló, 2011. április 27-i bizottsági éves jelentésre,

— tekintettel az Európai Fejlesztési Alapokkal kapcsolatos pénzügyi információkra (COM(2011) 334),

— tekintettel a Számvevőszéknek a nyolcadik, kilencedik és tizedik Európai Fejlesztési Alap által támogatott tevékenységekről szóló, a 2010-es pénzügyi évre vonatkozó éves jelentésére, az ellenőrzés alá vont intézmények vonatkozó válaszaival együtt ([1]), valamint a Számvevőszék különjelentéseire,

— tekintettel a Számvevőszék elszámolás megbízhatóságát, valamint az alapjául szolgáló ügyletek jogszerűségét és szabályszerűségét igazoló, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 287. cikke szerinti megbízhatósági nyilatkozatára ([2]),

— tekintettel az Európai Fejlesztési Alap 2010-es pénzügyi évre vonatkozó tevékenységeinek végrehajtására vonatkozóan a Bizottságnak adandó mentesítésről szóló, 2012. február 21-i tanácsi ajánlásokra (05458/2012 – C7-0047/2012, 05459/2012 – C7-0048/2012, 05460/2012 – C7-0049/2012),

— tekintettel az egyrészről az afrikai, karib-tengeri és csendes-óceáni államok, másrészről az Európai Közösség és tagállamai között, 2000. június 23-án Coutonouban aláírt ([3]) és 2005. június 25-én Luxembourgban felülvizsgált ([4]) partnerségi megállapodásra,

— tekintettel a 2007/249/EK tanácsi határozattal ([5]) módosított, az Európai Közösség és a tengerentúli országok és területek társulásáról szóló, 2001. november 27-i 2001/822/EK tanácsi határozatra ([6]) („tengerentúli társulási határozat”),

— tekintettel a negyedik AKCS–EK-egyezmény második pénzügyi jegyzőkönyve keretében nyújtott közösségi támogatás finanszírozásáról és igazgatásáról szóló, a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői között létrejött 1995. december 20-i belső megállapodás ([7]) 33. cikkére,

([1]) HL C 326., 2011.11.10., 251. o.
([2]) HL C 326., 2011.11.10., 262. o.
([3]) HL L 317., 2000.12.15., 3. o.
([4]) HL L 287., 2005.10.28., 4. o.
([5]) HL L 109., 2007.4.26., 33. o.
([6]) HL L 314., 2001.11.30., 1. o. és HL L 324., 2001.12.7., 1. o.
([7]) HL L 156., 1998.5.29., 108. o.

— tekintettel a 2000. június 23-án Cotonouban (Benin) aláírt, az afrikai, karibi és csendes-óceáni országok, valamint az Európai Közösség és tagállamai közötti partnerségi megállapodás pénzügyi jegyzőkönyve alapján nyújtandó közösségi támogatás finanszírozásáról és adminisztrációjáról, továbbá az EK-Szerződés negyedik részének hatálya alá tartozó tengerentúli országok és területek számára nyújtandó pénzügyi támogatás elosztásáról szóló, a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői között 2000. szeptember 18-án létrejött belső megállapodás ([1]) 32. cikkére,

— tekintettel az EU fejlesztéspolitikájának hathatósabbá tételéről ([2]) és a fejlődő országoknak nyújtott uniós költségvetés-támogatás jövőjéről ([3]) szóló 2011. július 5-i állásfoglalásaira,

— tekintettel a támogatáshatékonyságról szóló 2005. évi párizsi nyilatkozat nyomon követéséről szóló, 2008. május 22-i állásfoglalására ([4]),

— tekintettel a fokozottabb és jobb együttműködésről: a 2006. évi uniós támogatások hatékonyságára vonatkozó csomagról szóló, 2006. szeptember 28-i állásfoglalására ([5]),

— tekintettel az OECD Fejlesztési Támogatási Bizottsága (DAC) segélyhatékonyságról szóló jelentésére, amely a 2009. júniusi Párizsi Nyilatkozat végrehajtása tekintetében elért eredményekkel foglalkozik,

— tekintettel a hatékony fejlesztést célzó, 2010. november 4–5-i tuniszi konszenzusra, amely felállítja a fejlesztéshatékonyságra vonatkozó afrikai menetrendet,

— tekintettel az OECD segélyhatékonysággal foglalkozó, 2011 decemberében Busanban megrendezett magas szintű találkozójának eredményeképpen megszületett dokumentumra,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 319. cikkére,

— tekintettel az 1998. június 16-i költségvetési rendelet ([6]) negyedik AKCS–EK-egyezmény szerinti fejlesztésfinanszírozási együttműködésre alkalmazandó 74. cikkére,

— tekintettel a 2003. március 27-i költségvetési rendelet ([7]) kilencedik Európai Fejlesztési Alapra alkalmazandó 119. cikkére,

— tekintettel a tizedik Európai Fejlesztési Alapra alkalmazandó pénzügyi szabályzatról szóló, 2008. február 18-i 215/2008/EK tanácsi rendelet ([8]) 142. cikkére,

— tekintettel eljárási szabályzata 76. cikkére és 77. cikke harmadik francia bekezdésére, valamint VI. mellékletére,

— tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0100/2012),

A. mivel az Unió afrikai, karibi és csendes-óceáni országokkal (AKCS-országok) és tengerentúli országokkal és területekkel (TOT-ok) fenntartott kapcsolatainak kereteit biztosító Cotonoui Megállapodás fő célja a szegénység mérséklése, és végső fokon felszámolása, összhangban a fenntartható fejlődésre, valamint az AKCS-országok és a TOT-ok világgazdaságba való fokozatos integrációjára vonatkozóan megfogalmazott célkitűzésekkel;

([1]) HL L 317., 2000.12.15., 355. o.
([2]) Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0320.
([3]) Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0317.
([4]) HL C 279. E, 2009.11.19., 100. o.
([5]) HL C 306. E, 2006.12.15., 373. o.
([6]) HL L 191., 1998.7.7., 53. o.
([7]) HL L 83., 2003.4.1., 1. o.
([8]) HL L 78., 2008.3.19., 1. o.

B. mivel az Európai Fejlesztési Alap (EFA) az Unió legfontosabb pénzügyi eszköze az AKCS-országokkal folytatott fejlesztési együttműködés terén;

C. mivel annak ellenére, hogy a Parlament többször is kérte az EFA költségvetésbe való integrálását, a Bizottság „Az Európa 2020 stratégia költségvetése" című, 2011. június 29-i közleményében (COM(2011) 500) a 2014–2020-as időszakra vonatkozóan is azt javasolta, hogy az EFA maradjon az uniós költségvetésen kívül, ami azt jelenti, hogy az EFA-t továbbra sem a költségvetési rendelet, hanem külön pénzügyi szabályok alapján igazgatják;

D. mivel az EFA-n keresztül folyósított támogatások teljes összege jelentősen emelkedik, minthogy a 2008–2013-as időszakra vonatkozó tizedik EFA alatti uniós támogatások összegét 22 682 000 000 EUR-ban határozták meg, ami évente 37 %-os nominális növekedést jelent a kilencedik EFA alatti keretösszegekhez képest, és mivel bár az EFA-kifizetések 2000 és 2010 között megduplázódtak, a felvevőképességgel kapcsolatos probléma továbbra is fennáll;

E. mivel egy évvel a felállítása után az európai fejlesztési segélyezés irányításáért a Bizottsággal közösen felelő Európai Külügyi Szolgálatot (EKSZ) kritika érte a hatékonyság hiánya, valamint az uniós külképviseleteken tapasztalható komoly szerkezeti és átmeneti problémák miatt;

F. mivel a fejlesztési segélyezés területe folyamatosan változik, és mivel a fejlesztési segélyezés egy olyan tágabb kontextus része, amelyben a kereskedelemből, az átutalásokból és az egyéb forrásokból származó bevételek jelenleg számos esetben jelentősebbek, mint a fejlődő országoknak nyújtott hivatalos fejlesztési segélyek (ODA) teljes összege;

G. mivel a segélyhatékonyság előfeltétele az átláthatóság és az elszámoltathatóság, egyrészt a donor és a partnerországok között, másrészt pedig a partnerország és annak állampolgárai között; mivel a donorok és a partnerországok a Párizsi Nyilatkozatban és a segélyhatékonysággal foglalkozó accrai cselekvési menetrendben megállapodtak arról, hogy kellő időben részletes információkat tesznek közzé az aktuális és a jövőbeni segélyekről annak érdekében, hogy a fejlődő országok pontosabb költségvetéseket és elszámolásokat készíthessenek;

H. mivel a fejlesztési segélyeket gyakran úgy biztosítják, hogy közben a kedvezményezett államban az intézmények gyengék, a korrupció jelentős, a belsőkontroll-rendszerek pedig elégtelenek, és mivel ezért az Unió fejlesztési költségvetésének ellenőrzése különösen fontos;

I. mivel 2010-ben a globális fejlesztési együttműködés súlyos kihívásokkal nézett szembe, többek között a globális pénzügyiadósság-válság kirobbanása, az élelmiszerárak emelkedése és a Haitin bekövetkezett földrengés miatt;

1. emlékeztet rá, hogy az EFA-projektek támogatásán és költségvetés-támogatáson keresztül valósul meg, és 2010-ben a támogatások 66 %-a projektekre irányult, 34 %-át pedig költségvetés-támogatáson keresztül osztották szét; emlékeztet rá, hogy 2010-ben az EFA-ból biztosított kifizetések 49 %-át centralizált gazdálkodás alkalmazásával kezelték, azaz közvetlenül a Bizottság hajtotta végre a támogatásokat, 11 %-át együttes gazdálkodás keretében hajtották végre, azaz olyan nemzetközi szervezeteken keresztül, mint az Egyesült Nemzetek Szervezete vagy a Világbank, 40 %-át pedig decentralizált gazdálkodás keretében, azaz a Bizottság a kedvezményezett országok hatóságaira bízott bizonyos végrehajtási feladatokat;

2. elégedetten veszi tudomásul a rekordszintű bruttó kifizetéseket és a közel 50 %-os kötelezettségvállalási arányt a tizedik EFA felénél, ami elérhetővé teszi azt a célt, hogy 2013 végére a tizedik EFA összes forrását lekössék; aggódik azonban a regionális keret (20 %) és a tengerentúli országokra és területekre vonatkozó keret (3 %) nagyon alacsony kötelezettségvállalási arányai miatt a tizedik EFA közepén; kéri a Bizottságot, hogy sürgősen gyorsítsa fel a regionális indikatív programok és a TOT-programok végrehajtását;

3. megismétli azon aggodalmát, hogy a Parlamentnek nincs joga ugyanolyan módon vizsgálni az EFA-műveleteket, mint az egyéb segélyeszközök, például a Fejlesztési Együttműködési Eszköz esetében; sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen konkrét javaslatokat a Parlament EFA feletti demokratikus ellenőrzésének javítására, összhangba hozva ez utóbbit a fejlesztési együttműködési eszközzel; kiemeli továbbá az EFA AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés általi felügyeletének fontosságát;

Az EFA költségvetésbe történő integrációja

4. megerősíti, hogy kitart az EFA költségvetésbe történő integrációja mellett; határozottan úgy véli, hogy ez elengedhetetlen lépés a támogatások demokratikus kontrolljának, elszámoltathatóságának és átláthatóságának megerősítése érdekében, és következetesebbé teszi az AKCS-országokkal kapcsolatos uniós politikát; hangsúlyozza, hogy a költségvetésbe emelés csökkentené a tranzakciós költségeket, és egyszerűsítené a jelentéstételi és a számviteli követelményeket azáltal, hogy kettő helyett csak egy igazgatási szabályozást és döntéshozatali struktúrát kellene követni; elvárja, hogy a Bizottság biztosítsa azt, hogy a költségvetésbe emelés nyomán ne csökkenjen az AKCS-országoknak nyújtott támogatások kiszámíthatósága;

5. nagyon sajnálja, hogy a Bizottság „Az Európa 2020 stratégia költségvetése" című közleményében nem tett javaslatot arra, hogy a 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó pénzügyi keretben az EFA költségvetését beépítsék az uniós költségvetésbe; ragaszkodik ahhoz, hogy az EFA-t a lehető leghamarabb, de legkésőbb a Cotonoui Megállapodás megszűnésének évére, azaz 2020-ra építsék bele az uniós költségvetésbe; határozottan arra ösztönzi a Bizottságot, hogy haladéktalanul készítse elő az AKCS-országokkal folytatott együttműködés költségvetésbe való beépítését;

6. sürgeti a Tanácsot és a tagállamokat, hogy adjanak pozitív választ a Bizottság javaslatára, és járuljanak hozzá, hogy 2020-tól az Unió költségvetése foglalja magában a teljes EFA-t; úgy véli, hogy ennek már régen be kellett volna következnie; elvárja, hogy a Bizottság tiszteletben tartsa ezt a kötelezettségvállalást, és megtegye a szükséges intézkedéseket az EFA költségvetésbe való felvételének előkészítésére;

7. hangsúlyozza, hogy az EFA uniós költségvetésbe való felvétele nem jelenti azt, hogy csökkenhet a fejlesztési együttműködési kiadások teljes összege;

Megbízhatósági nyilatkozat

A beszámoló megbízhatósága

8. üdvözli a Számvevőszék azon véleményét, hogy a nyolcadik, kilencedik és tizedik Európai Fejlesztési Alap végleges éves beszámolója minden lényegi szempontból híven tükrözi az EFA 2010. december 31-i pénzügyi helyzetét;

9. emlékeztet a Számvevőszék véleményére, mely szerint továbbra is gyakoriak az adatrögzítési hibák; nyugtázza a Számvevőszék észrevételét, miszerint e hibák nem jártak lényeges hatással a 2010-re vonatkozó éves beszámolóra, ugyanakkor kihatással lehetnek a EuropeAid pénzgazdálkodási adatainak megbízhatóságára;

10. nyugtázza a EuropeAid arra irányuló cselekvési tervét, hogy igazgatási és számviteli információs rendszerében (CRIS) javítja a szerződésekkel kapcsolatos információk minőségét, továbbá azt a számviteli kezdeményezést, melynek értelmében segítenek a felhasználóknak a számviteli információk helyes rögzítésében és osztályozásában; várakozással tekint a CRIS ellenőrzési moduljának 2012-ben elindítandó felülvizsgálata elé; kéri a Bizottságot, hogy jelentse a Parlament illetékes bizottságai felé, hogy a várakozásoknak megfelelően csökkennek-e az ismétlődő adatrögzítési hibák, és javul-e az adatbevitel minősége;

11. megelégedéssel veszi tudomásul, hogy az új, eredményszemléletű elszámolási rendszer (ABAC-EFA) bevezetése gyakorlatilag lezárult; nyugtázza, hogy az új számviteli rendszer erősíti a számviteli környezetet, és javítja az adatrögzítés minőségét;

A tranzakciók szabályszerűsége

12. elégedettséggel veszi tudomásul, hogy a Számvevőszék véleménye szerint a bevételek és kötelezettségvállalások mentesek a lényeges hibáktól, ugyanakkor mély aggodalmának ad hangot amiatt, hogy gyakori nem számszerűsíthető hibák jellemezték a kötelezettségvállalásokat, melyek a pályáztatási szabályoknak és a szerződések aláírására jogszabályban meghatározott határidőknek a betartásához kapcsolódtak;

13. aggodalmát fejezi ki a Számvevőszék beszámoló alapjául szolgáló kifizetések jogszerűségéről és szabályszerűségéről adott véleménye miatt, mely szerint a kifizetéseket lényeges hibaszint jellemezte; emlékeztet arra, hogy a Számvevőszék becslése szerint a nyolcadik, kilencedik és tizedik EFA kifizetéseinek tekintetében a legvalószínűbb hibaarány 3,4 %, ami meghaladja a 2 %-os lényegességi küszöböt, valamint arra, hogy a beszerzési szerződések kivételével számszerűsíthető és nem számszerűsíthető hibák fordultak elő valamennyi projekttípusnál;

14. megjegyzi, hogy a feltárt számszerűsíthető hibák a projektkifizetések esetében továbbra is leginkább az alábbi típusokba sorolhatók: a) pontosság: számítási hibák; b) megalapozottság: a nyújtott szolgáltatásokat és a leszállított árukat igazoló számlák, illetve bizonylatok hiánya; c) támogathatóság: a megvalósítási időszakon kívül eső, valamint a szerződésben nem szereplő tételekhez kapcsolódó kiadások, jogosulatlan héakifizetés, illetve a kötelező szankciók érvényesítésének elmaradása;

15. különösen aggódik a rossz teljesítményű projektek 2010-es növekedése (12,6 % a 2009-es 11 %-kal szemben) ([1]), valamint a kötelezettségvállalások decentralizált irányítás alatti, állandóan magas hibagyakorisága miatt;

16. sajnálatát fejezi ki a kifizetések tekintetében a nem számszerűsíthető hibák továbbra is fennálló gyakorisága miatt; megállapítja, hogy a nem számszerűsíthető hibák elsősorban a következőket érintették: teljesítési garanciák; jóváhagyott igazgatási kiadások esetében az engedélyezési és szerződéskötési eljárások be nem tartása; megfelelő bizonylatok hiánya; a szerződéses szabályokkal kapcsolatos ellentmondások;

17. megállapítja, hogy a Bizottság véleménye szerint a nem számszerűsíthető hibáknak nem volt pénzügyi hatása; tudomásul veszi, hogy a nem számszerűsíthető hibák csökkentésére irányuló stratégia részeként jelentősen növelték a EuropeAid által biztosított online képzések, valamint az újonnan kinevezett küldöttségi vezetők, stb. számára a kiküldetést megelőzően biztosított szemináriumok számát; elvárja, hogy a Bizottság bemutassa, hogy ennek következtében csökken-e a nem számszerűsíthető hibák száma; kéri a Bizottságot, hogy a nem számszerűsíthető hibák és a bankgaranciára vonatkozó szabályok megsértéséből adódó esetleges veszteségek megelőzése érdekében javítsa az előzetes ellenőrzéseket;

Fennmaradó hibák

18. emlékeztet rá, hogy a EuropeAid továbbra is dolgozik egy kulcsfontosságú mutatón, amely annak a mérésére szolgál, hogy milyen becsült pénzügyi hatása van az összes előzetes és utólagos tranzakcióellenőrzés elvégzése után fennmaradó hibáknak; nyugtázza a Bizottság megállapítását, amely szerint a nettó fennmaradó hibaarány alacsonyabb, mint a Számvevőszék által becsült hibaarány; emlékeztet a Számvevőszék véleményére, amely szerint a Számvevőszék ellenőrzése nem támasztja alá a EuropeAid főigazgatójának azon állítását, miszerint kellő bizonyosságot nyert arról, hogy a EuropeAid által az EFA-ból folyósított kifizetéseket nagy valószínűséggel nem jellemezte lényeges hibaszint;

19. sajnálattal veszi tudomásul, hogy az évenkénti megközelítés alapján a jelenlegi módszertannak megfelelően a legvalószínűbb hibaarányra vonatkozó számvevőszéki becslés nincs összhangban a Bizottság nettó fennmaradó hibaarányt alapul vevő gyakorlatával, amely több mint egy évet lefed; úgy véli, hogy a fennmaradó hibaarányon alapuló megközelítés jelenlegi formájában nem biztosít összehasonlítható adatokat az éves mentesítési eljárás számára; elégedettséggel veszi tudomásul, hogy a Bizottság egyetért a Számvevőszékkel abban, hogy több számszerűsített adatra van szükség; felhívja a Bizottságot, hogy a megállapított időkereten belül, azaz 2013-ig fejezze be a fennmaradó hibaarány pénzügyi hatásának felbecslésére szolgáló kulcsfontosságú mutató kidolgozását;

A felügyeleti és kontrollrendszerek hatékonyságának általános értékelése

20. sajnálattal veszi tudomásul a Számvevőszék megállapítását, amely szerint az EFA Bizottság által kezelt felügyeleti és kontrollrendszerei általában véve csak részben működnek eredményesen; nyugtázza, hogy az ellenőrzés és a felügyelet a EuropeAid központi részlegeinél eredményes, az Unió külképviseletei tekintetében pedig részben eredményes;

([1]) A nyolcadik, kilencedik és tizedik Európai Fejlesztési Alap 2010-es pénzügyi évi pénzgazdálkodásáról szóló éves jelentés, 11. o.

21. sajnálja, hogy az uniós külképviseletek felügyeleti és kontrollrendszereinek hiányosságai ismétlődő jellegűek; emlékeztet rá, hogy a Számvevőszék többek között az alábbiakat tárta fel: rosszul dokumentált, eredménytelen ellenőrzések a legtöbb EFA kedvezményezett ország nemzeti utalványozójának hivatalában; igazgatási kapacitás hiánya a nemzeti utalványozó esetében; forráshiány, illetve az alkalmazotti állomány gyakori cserélődése az uniós külképviseleteken; ezért a pénzgazdálkodás terén tapasztalt hiányosságok leküzdése érdekében felszólít a nemzeti utalványozók hivatala intézményi kapacitásának megerősítésére további pénzügyi képzések és célzott segítségnyújtás biztosítása révén;

22. megállapítja, hogy a Számvevőszék EFA-król szóló utolsó három éves jelentése létszámhiányról és a megfelelő humánerőforrás hiányáról számolt be, ami negatívan hathat az uniós ellenőrzési eljárásokra; mély aggodalmának ad hangot e visszatérő probléma miatt;

23. hangsúlyozza, hogy az uniós fejlesztési segélyek hatékony végrehajtásának és magas szintű ellenőrzésének és nyomon követésének előfeltétele, hogy megfelelő szakértelmű és számú személyzet álljon rendelkezésre; ezzel összefüggésben felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy fordítsanak kellő figyelmet a szervezeteik humánerőforrással kapcsolatos vetületeire és a költséghatékonyságra, annak érdekében, hogy egy külképviselet nyomonkövetési és ellenőrzési feladatok ellátására szolgáló kapacitása se kerüljön veszélybe;

24. nyugtázza a Számvevőszék megállapításait, melyek szerint a EuropeAid központi részlegeinél és a külképviseleteken az utalványozók által alkalmazott előzetes kontrollok csak részben eredményesek; emlékeztet rá, hogy a EuropeAid előzetes ellenőrzései nagymértékben külső felügyelők tanúsítványaira, illetve külső ellenőrzésekre és költségvizsgálatokra támaszkodnak; sajnálja, hogy a nagy hibaarány miatt a Számvevőszék úgy találta, hogy ezekből csupán korlátozott bizonyosság szerezhető; nyugtázza, hogy a Bizottság e probléma kezelése érdekében kötelező szabványosított feladatmeghatározást vezetett be az ellenőrök számára;

25. elégedetten állapítja meg, hogy az ellenőrzési környezet a EuropeAid központi részlegeinél és az uniós külképviseleteken egyaránt hatékony; aggódik az uniós külképviseletek ellenőrzési és felügyeleti rendszereinek gyakori hiányosságai miatt (pl. hiányzó vagy nem megfelelő bizonylatok, helytelen közbeszerzési eljárások alkalmazása a végrehajtó szervezetek által); nyugtázza, hogy elkészült és továbbításra került „a külső fellépésekre fordított uniós források kedvezményezettjeinek szóló pénzgazdálkodási eszköztár" a végrehajtó szervezetek pénzgazdálkodási és támogathatósági szabályokkal kapcsolatos ismereteinek elmélyítése érdekében;

26. nyugtázza, hogy a Bizottság folytatja a EuropeAid kiválasztott felügyeleti és kontrollrendszereinek javítására tett erőfeszítéseit; elvárja, hogy a EuropeAid kontrollrendszereinek folyamatban lévő felülvizsgálata („A EuropeAid irányítási és ellenőrzési hierarchiájának megerősítését célzó cselekvési terv") pozitív eredményekkel járjon az elszámoltathatóság, a hatékonyság és a költséghatékonyság tekintetében; felhívja a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlament illetékes bizottságait a fent említett problémák megoldása érdekében tett intézkedésekről;

27. üdvözli a képviseletek támogatott országokban végrehajtott közpénzkezelési reformokról szóló éves jelentése új formájának 2010. júniusi bevezetését, és sürgeti a képviseleteket, hogy alkalmazzák következetesen ezt az új keretet;

28. üdvözli a Számvevőszék azon véleményét, hogy az éves tevékenységi jelentés – elsősorban a számszerűsített mutatóknak köszönhetően – világos és tartalmas, és valós képet ad a működésről és az eredményekről;

29. sürgeti a Bizottságot, hogy gyűjtsön több információt az EFA nemzeti és regionális szintű végrehajtásáról az AKCS-országokban, és biztosítsa az Unió által támogatott valamennyi tengerentúli tevékenység jobb láthatóságát;

A Bizottság és az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) hatáskörei az uniós fejlesztési segélyek végrehajtása terén

30. megjegyzi, hogy az EKSZ 2010-ben alakult ki, és kezdte meg működését; megerősíti abbéli aggodalmát, hogy a hatáskörök Bizottság és az EKSZ uniós külképviseleteken dolgozó személyzete közötti kezdeti megoszlása zavart okozott, és indokolt kritika tárgyát képezte; felszólít az európai fejlesztési segélyezés hatékonyságának növelésére, a szétaprózódott irányítás leküzdése érdekében;

31. felszólítja a Bizottságot, hogy kövesse nyomon az új rendszer működését, és készítsen jelentést róla; nyugtázza, hogy a külkapcsolati kérdések tekintetében a bizottsági szolgálatok és az EKSZ között létrejött munkamegállapodás foglalkozik az EKSZ és a Bizottság közötti tisztázandó kérdésekkel; kéri a Bizottságot, hogy a dokumentum véglegesítését követően továbbítsa azt a Parlament illetékes bizottságai részére, csakúgy, mint a Bizottság és az EKSZ közötti megoldatlan kérdések összefoglalóját – az azok kezelésére irányuló stratégiával együtt –, valamint az uniós külképviseletek humánerőforrásainak esetleges rugalmas felhasználására vonatkozó hivatalos felvilágosítást;

Költségvetés-támogatás

32. emlékeztet rá, hogy a Számvevőszék az EFA-k 2010-es pénzügyi évben folytatott tevékenységeiről szóló éves jelentésében úgy találta, hogy 2010-ben a költségvetés-támogatások kifizetéseiben gyakran előforduló, nem számszerűsíthető hibák tapasztalhatók, melyek aránya megegyezik a 2009-es aránnyal, azaz 35 %, ami azt jelenti, hogy a költségvetés-támogatásokra vonatkozó kifizetések tekintetében továbbra is sok hiba fordul elő; nyugtázza, hogy a probléma kezelése érdekében a Bizottság megerősítette a képzéseket, és bevezette a külső fellépésekre fordított uniós források kedvezményezettjeinek szóló pénzgazdálkodási eszköztárat; felhívja a Bizottságot az ügy nyomon követésére, és arra, hogy készítsen jelentést arról, hogy ezek az intézkedések javítanak-e a helyzeten;

33. emlékeztet rá, hogy a Bizottság majdnem két évtizede alkalmazza a költségvetés-támogatást mint támogatási formát; megállapítja, hogy azt továbbra is javítani lehet olyan területen, mint például a tervezés, a végrehajtás hatékonysága és eredményessége, az ellenőrzés és a jelentéstétel;

34. elismeri a költségvetés-támogatás potenciális előnyeit; ugyanakkor úgy gondolja, hogy nem minden helyzetben az a megfelelő válasz; úgy véli, hogy ez a támogatási forma csak akkor eredményes, ha kellő átláthatóságot, elszámoltathatóságot és hatékonyságot biztosít;

35. elismeri a Bizottság által a költségvetés-támogatásra való jogosultság formailag átláthatóbb és struktúráltabb módon történő bemutatása tekintetében tett erőfeszítéseket és a többek között azáltal elért eredményeket, hogy bevezették a közpénzkezelés terén elért előrehaladás értékelésének átdolgozott keretét, és iránymutatást nyújtanak a törékeny államoknak stb.;

36. felhívja a Bizottságot, hogy fektessen hangsúlyt a programok hatékonyságára azáltal, hogy az eredményeket összeveti a mutatókkal, tegye közzé a feltételrendszert és a teljesítménymutatókat az országstratégiai dokumentumokban, és biztosítsa, hogy a külképviseletek jelentései jól strukturált, átlátható módon mutassák be a közpénzkezelés terén elért előrehaladást, úgy, hogy világosan rögzítik az előrehaladás értékelésére alkalmazott kritériumokat és az elért előrehaladást, továbbá megindokolják, hogy adott esetben a reformprogramot miért nem lehetett terv szerint végrehajtani;

37. örül annak, hogy a Számvevőszék úgy találta, hogy a közpénzkezelés terén elért előrehaladás tekintetében korábban rögzített gyakori, nem számszerűsíthető hibák száma jelentősen csökkent azt követően, hogy 2010 júniusában módosított keretrendszert vezettek be a közpénzkezelés alakulásának figyelemmel követése és az arra vonatkozó jelentéstétel tekintetében; felhívja a Bizottságot, hogy folytassa a nem számszerűsíthető hibák tartós csökkentésére irányuló erőfeszítéseit;

38. nyugtázza a harmadik országoknak nyújtott uniós költségvetés-támogatás jövőbeni megközelítéséről szóló, 2011. október 13-i bizottsági közleményt (COM(2011) 638), amely például kimondja, hogy a Bizottság új támogathatósági feltételt fog bevezetni a „költségvetés átláthatóságával és felügyeletével" kapcsolatban;

39. emlékeztet arra, hogy az 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [1] 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében csak abban az esetben adható költségvetés-támogatás, ha a partnerországnak az állami kiadásokkal való gazdálkodása kellően átlátható, megbízható és hatékony; ezzel összefüggésben aggodalmának ad hangot a támogathatósági kritériumok Bizottság általi „dinamikus" értelmezésével járó kockázatok miatt; kéri a Bizottságot, hogy folytassa az irányú erőfeszítéseit, hogy megindokolja a költségvetés-támogatásra való jogosultságra vonatkozó döntéseit, és biztosítsa, hogy

[1] A fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozásáról szóló, 2006. december 18-i 1905/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 378., 2006.12.27., 41. o.).

minden pénzügyi megállapodás átfogó és világos alapot teremtsen a fizetési feltételeknek való megfelelés értékeléséhez; felszólítja a Bizottságot, hogy határozza meg jobban megindokolt és átláthatóbb módon az egyes költségvetés-támogatási programoknak juttatandó összegeket;

40. hangsúlyozza a költségvetés-támogatással kapcsolatos kettős – a donor és a partnerország közötti, valamint a partnerország és annak állampolgárai közötti – elszámoltathatóság fontosságát; ezért rámutat arra, hogy az uniós adófizetők és a partnerországok adófizetőinek közös érdeke az átlátható és helyes ellenőrzés, és hogy továbbra is fokozott támogatást kell nyújtani a partnerországok saját ellenőrzési kapacitásának fejlesztéséhez;

41. emlékeztet rá, hogy a közpénzek kezelése az egyik feltétele annak, hogy a jelenlegi 102 kedvezményezett ország költségvetés-támogatásban részesüljön ([1]); felkéri a Bizottságot, hogy adjon magyarázatot a mentesítésért felelős hatóság számára arra, hogy a honlapján a közkiadásokról és a pénzügyi elszámoltathatóságról szóló jelentések közül miért csak 28 darab elérhető ([2]);

42. elvárja, hogy a Bizottság és a tagállamok hozzanak létre nyilvános jegyzéket, amelyben átláthatóan felsorolják a költségvetés-támogatási megállapodásokat, eljárásokat és a fejlettségi mutatókat ([3]);

43. kéri a Bizottságot, hogy készítsen rendszeres jelentéseket az uniós költségvetés-támogatás célkitűzéseinek megvalósításáról és az egyes kedvezményezett országokban tapasztalt konkrét problémákról; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az egyértelmű célok elérésének hiánya esetén a költségvetés-támogatást csökkentik vagy törlik;

44. úgy véli, a 2010-ben kiadott zöld könyv ([4]) pozitívan járul hozzá annak átgondolásához, hogy miként lehetne a költségvetés-támogatást hatékonyabb és hathatósabb szegénységcsökkentő eszközzé tenni;

45. ismételten sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa a partnerországokat parlamenti és pénzügyi ellenőrző kapacitásaik kialakításában, valamint az átláthatóság növelésében és az információkhoz való nyilvános hozzáférés biztosításában, különösen ha az 1905/2006/EK rendelet 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának megfelelően költségvetés-támogatás révén nyújtják a támogatást, és felívja a Bizottságot, hogy készítsen rendszeresen jelentést az elért eredményekről;

Az Európai Számvevőszék 11/2010. számú különjelentése az AKCS-, latin-amerikai és ázsiai országokban az általános költségvetési támogatás bizottsági irányításáról

46. üdvözli a Számvevőszék ellenőrzését és az abban foglalt építő jellegű ajánlásokat;

47. az a véleménye, hogy az általános költségvetés támogatása a támogatások célba juttatásának rendkívül értékes eszköze, ha azt megfelelően használják fel, mivel potenciálisan növeli a kedvezményezett kormányok felelősségvállalását, valamint a parlamentek általi határozottabb ellenőrzést és a civil társadalom részvételét a kedvezményezett országokban, miközben szélesíti az Unió és a kedvezményezett országok közötti erőteljes politikai párbeszéd alapját, valamint az ez iránti igényt is;

48. mélységes aggodalommal tölti el a Számvevőszéknek az a megállapítása, miszerint a Bizottság húsz évvel azután, hogy ezen az eszközön keresztül először támogatást kezdett nyújtani, nem kezeli megfelelően az általánosköltségvetés-támogatás eredményes biztosítását érintő fő kockázatokat; sürgeti a Bizottságot, hogy kövesse a Számvevőszék ajánlásait kockázatkezelésének erősítése érdekében, a támogatáskezelési és fejlesztési kockázatok megfelelő értékelésén és különösen a már rendelkezésre álló információk jobb felhasználásán keresztül;

([1]) Az EFA 2010-re vonatkozó mentesítése keretében a 2012. január 12-i meghallgatásra Piebalgs biztoshoz intézett 23. számú, írásbeli választ igénylő kérdésre adott válasz.
([2]) http://ec.europa.eu/europeaid/what/economic–support/public–finance/pefa_assesments_en.htm
([3]) A fejlődő országoknak nyújtott uniós költségvetés-támogatás jövőjéről szóló állásfoglalásban (2011. július 5-én elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0317, 52. bekezdés) megfogalmazott kérésnek megfelelően.
([4]) A Bizottság 2010. október 19-i zöld könyve: a harmadik országoknak nyújtott uniós költségvetés-támogatás jövője (COM(2010) 586).

49. osztozik a Bizottsággal abban az álláspontjában, hogy az általánosköltségvetés-támogatás „dinamikus megközelítése" egyes esetekben fontos politikai eredményekhez vezethet, amikor olyan országok részesülnek költségvetés-támogatásban, amelyek a közpénzkezelés terén valóban hiányosságokkal küzdenek, de elkötelezettek a reform mellett, és előrelépést érnek el a reformok végrehajtása során; mélységes aggodalommal tölti el ugyanakkor, hogy a nem törékeny helyzetű AKCS-országok közül tizenkettő olyan országot, amelyek esetében az országstratégiai dokumentumokban általánosköltségvetés-támogatást terveztek a 10. EFA időszakára, továbbá öt, általánosköltségvetés-támogatási programban részt vevő latin-amerikai országot a Transparency International 2009-es korrupcióérzékelési indexében a „burjánzó korrupció" kategóriába soroltak be, ami azt jelenti, hogy háromnál kevesebb pontot értek el egy 10 (nagyon tiszta) és 0 (rendkívül korrupt) pont közötti skálán; sürgeti a Bizottságot, hogy dolgozzon ki megfelelő, szigorú és átlátható nyomonkövetési módszereket, és gondoskodjon arról, hogy elégséges és megfelelő személyzet legyen jelen az uniós külképviseleteknél, mielőtt az ilyen, nagy támogatáskezelési kockázatot hordozó kedvezményezett országokban általánosköltségvetés-támogatásra vállalna kötelezettséget; ezzel összefüggésben felszólítja az EKSZ-t, hogy teljes mértékben töltse be politikai szerepét azáltal, hogy tevőlegesen részt vesz a kedvezményezett országok korrupció elleni küzdelemmel kapcsolatos politikai céljainak kidolgozásában, és biztosítja az ezek megvalósítása felé történő előrelépést;

50. aggodalommal töltik el a Számvevőszék megállapításai, miszerint nem fordítottak kellő figyelmet az olyan felügyeleti szervek megerősítésének szükségességére, mint a kedvezményezett országok parlamentjei és civil társadalmi szervezetei, holott a parlamenti felügyelet erősítése és a civil társadalom részvételének javítása az általánosköltségvetés-támogatással kapcsolatos kapacitásépítési célkitűzések alapvető részeit képezik; sürgeti a Bizottságot, hogy fektessen nagyobb hangsúlyt a kedvezményezett országokban az intézmények, a jogállamiság és a demokrácia, valamint a jó kormányzás előmozdítására;

51. felszólítja a Bizottságot, hogy olyan célkitűzéseket határozzon meg általánosköltségvetés-támogatási programjai számára, amelyek szem előtt tartják a partnerország sajátos körülményeit, tekintettel arra, hogy az általánosköltségvetés-támogatási programok általános célja, hogy támogassák az ország nemzeti fejlesztési stratégiájának végrehajtását;

52. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy:

— tegyenek tanúbizonyságot egységes elszántságról az iránt, hogy a kedvezményezett országokkal folytatott párbeszéd során teljes körű és erőteljes politikai szerepet töltenek be, mivel ez a szerep alapvető az általánosköltségvetés-támogatás sikeréhez, különösen ha az egy valamennyi tagállam számára közös uniós politika óriási potenciális hatását hordozza magában,

— javítsák az eljárások összehangolását,

— erősítsék elkötelezettségüket az általánosköltségvetés-támogatás célkitűzései iránt,

— ne küldjenek ellentmondásos jelzéseket a kedvezményezett országok felé, még ha ez éppolyan nehéznek tűnhet is a tagállamok és a Bizottság számára, mint ahogy nehezek az általánosköltségvetés-támogatásban részesülő országok tekintetében megfogalmazott, a jó kormányzással és a jogállamisággal kapcsolatos indokolt követelések is;

53. nyugtalanítja a Számvevőszék azon megállapítása, mely szerint az általánosköltségvetés-támogatási programok négy összetevőjének – finanszírozás, kapacitásépítési támogatás, feltételek és párbeszéd – megtervezése és végrehajtása nem biztosítja a programok potenciális hatásának optimalizálását; felszólítja a Bizottságot, hogy a Számvevőszék ajánlásait követve határozza meg jobban alátámasztva és átláthatóbb módon az egyes általánosköltségvetés-támogatási programoknak juttatandó összegeket, a kapacitásépítési támogatásnál összpontosítson az elsődleges igényekre, kezelje szigorúbban a teljesítménnyel kapcsolatos feltételeket az általános támogathatósági feltételek és a kifizetésekre vonatkozó konkrét feltételek tekintetében, továbbá álljon hozzá határozottabban a párbeszédhez;

54. felhívja a Bizottságot, hogy folytasson módszeresebben párbeszédet a kedvezményezett országokkal az általánosköltségvetés-támogatás valamennyi szempontjával kapcsolatban, és sürgeti a Bizottságot, hogy e párbeszéd erősítése érdekében javítsa a külképviseleteknél dolgozó munkatársak szakértelmét; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az általánosköltségvetés-támogatást végrehajtó uniós külképviseletek munkatársai megfelelően hozzáférhessenek a humánerőforrásokhoz és az információkhoz;

55. sürgeti a Bizottságot, hogy javítsa az általánosköltségvetés-támogatási programjának eredményességére vonatkozó jelentéstételt, különösen egy megfelelő számszerűsített értékelési módszer létrehozásával és az előrehaladás világos mutatók és mérhető célkitűzések alapján történő, módszeres nyomon követésével;

56. megismétli a Bizottsághoz intézett felhívását, miszerint a Bizottságnak a folyamatban lévő költségvetés-támogatási programok erősségeinek és gyenge pontjainak jobb azonosítása érdekében éves jelentést kellene készítenie a költségvetés-támogatás felhasználásáról;

57. sürgeti a Bizottságot és a többi adományozót, hogy működjenek együtt a rendszeres közös értékelés elvégzése érdekében, hogy felmérjék az általánosköltségvetés-támogatási programokon keresztül nyújtott támogatás eredményességét a szegénység felszámolása szempontjából;

Fejlesztési prioritások, hathatósabb fejlesztési együttműködés

58. hangsúlyozza, hogy a jó kormányzásnak, a demokráciának**,** az emberi jogok tiszteletben tartásának és a szegénység csökkentésének az EFA-támogatásokban részesülő országokban működő végrehajtó szervezetek integrált céljának kell lennie;

59. emlékeztet a 2011-es arab tavasz eseményeire és annak fontosságára, hogy minden fejlesztési segély esetében középpontba kerüljenek a demokratikus elvek és a demokráciaépítési támogatások;

60. megerősíti a valódi partnerségre épülő segélyhatékonysággal kapcsolatos, a Párizsi Nyilatkozatban és a segélyhatékonysággal foglalkozó accrai cselekvési menetrendben lefektetett elvek iránti elkötelezettségét;

61. megelégedettséggel veszi tudomásul a „Változtatási program: az EU fejlesztéspolitikájának hathatósabbá tétele" című, 2011. október 13-i bizottsági közleményt (COM(2011) 637), amely rögzíti, hogy folyamatos támogatást kell biztosítani a társadalmi befogadás és a humánfejlesztés céljára; kitart amellett, hogy az uniós segélyek legalább 20 %-át alap- és középfokú oktatásra és egészségügyi alapellátásra kell elkülöníteni; sürgeti a Bizottságot, hogy fektessen nagyobb hangsúlyt az anyák egészségére, mivel ez az a millenniumi fejlesztési cél, amelynek tekintetében az előrehaladás mértéke a legnagyobb csalódást okozta;

62. ismételten felhívja a Bizottságot, hogy részesítse előnyben az egészségügyi rendszerek – különösen a legszegényebb emberekre összpontosító – megerősítését célzó és a tanulás minőségét javító támogatásokat, valamint segítsen kidolgozni a szegényeknek kedvező és a nemek közötti egyenlőséget elősegítő politikai keretet; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa az Unió által támogatott tengerentúli tevékenységek jobb láthatóságát;

63. üdvözli, hogy a világ legszegényebb országai közül sokban már nem a fejlesztési segély jelenti a fő bevételi forrást; hangsúlyozza, hogy a segélyhatékonysághoz a szegény országoknak képeseknek kell lenniük hazai bevételeik mobilizálására, és sajnálja, hogy a fejlődő országokból például korrupció, illetve nagymértékű adóelkerülés révén történő jogszerűtlen tőkekiáramlás, amelynek összege meghaladja az ezen országba irányuló tőkebeáramlást, akut és alapvető probléma, amely akadályozza a szegénység csökkentését és tovább nyújtja a segélytől való függőséget;

64. továbbá hangsúlyozza, hogy a hosszú távú társadalmi és gazdasági fejlődéshez a segélytől eltérő, fenntartható bevételi forrásokra van szükség; e tekintetben úgy véli, hogy a WTO elveinek megfelelő, szilárd és jól működő kereskedelmi kapcsolatok kulcsfontosságúak a fejlődő országok számára, és ezért sürgeti a Bizottságot, a Tanácsot és az AKCS-országokat, hogy találjanak megoldást az Európa és az AKCS-régió közötti javasolt gazdasági partnerségi, illetve szabadkereskedelmi megállapodásokkal kapcsolatos lezáratlan kérdésekre;

65. aggodalmának ad hangot a Bizottság azokban az esetekben alkalmazott ellenőrzési eljárásaival kapcsolatban, amikor az uniós pénzeszközöket – együttes gazdálkodási megállapodások keretében – nemzetközi szervezetek kezelik; rámutat, hogy az uniós pénzeszközök együttes gazdálkodás keretében történő ellenőrzésének és a nyomon követésének feltételei és végrehajtása súlyos hiányosságokat mutattak; felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az összes partner tegye lehetővé a Bizottság számára a belső ellenőrzési jelentéseihez való egyszerű és bürokráciától mentes hozzáférést;

66. emlékeztet Afganisztán esetére, ahol a biztonsági helyzet rendkívül súlyos, olyannyira, hogy a Bizottság személyzete már nem tud szabadon utazni, ami jelentős mértékben korlátozza számos „szabványos" belső ellenőrzési eljárás végrehajtását;

67. rámutat a segélyezés, a helyreállítás és a fejlesztés összekapcsolásának fontosságára, hogy megerősítsék a közöttük lévő kapcsolatokat, és biztosítsák a zavartalan áttérést a humanitárius segítségnyújtásról a fejlesztési támogatásra; hangsúlyozza, hogy még mindig sok a tennivaló a segélyezés, a helyreállítás és a fejlesztés összekapcsolása koordinációjának, hatékonyságának, eredményességének és egységességének javítása érdekében;

68. sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy az EFA keretében nyújtott finanszírozást hangolják össze a többi eszközzel (élelmezésfinanszírozási eszköz, az élelmezésbiztonságra vonatkozó tematikus program, a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze, Civil társadalmi szervezetek és helyi hatóságok tematikus program, stabilitási eszköz, a vidéki mikrofinanszírozásra irányuló kísérleti projekt); felszólítja a Bizottságot a humanitárius segítségnyújtás és a fejlesztési segélyezés nagyobb összhangjának és kiegészítő jellegének biztosítására, politikai szinten és a gyakorlatban egyaránt, valamint arra, hogy helyezzen nagyobb hangsúlyt a katasztrófaveszély csökkentésére és a katasztrófákra való felkészülésre, valamint erősítse a veszélyeztetett lakosság ellenálló képességét;

69. rámutat, hogy az Uniónak a különféle helyzetekhez igazított fejlesztési együttműködési eszközök széles tárházára van szüksége, mivel a fejlesztési segélyezés terén nincsenek univerzális megoldások; rámutat különösen arra, hogy egyedi eszközökre és munkamódszerekre van szükség az olyan széthulló vagy mélyen antidemokratikus országok kezelése tekintetében, mint Eritrea, amely a tomboló élelmiszerválság közepette megtagadja a lakosságtól a segélyt;

70. meggyőződése, hogy az Északkelet-Afrikát jelenleg sújtó akut élelmiszerválság annak is a tragikus következménye, hogy a nemzetközi humanitárius és fejlesztési segélyek nincsenek egymással összehangolva, és nem egészítik ki egymást, valamint, hogy tisztességtelen spekuláció folyik az élelmiszerekkel; rámutat, hogy a természeti katasztrófáktól eltérően ez egy lassan induló válság volt, amely fokozatosan humanitárius katasztrófává nőtte ki magát; emlékeztet arra, hogy az északkelet-afrikai aszály és éhínség sajnálatosan krónikus jellegű, és hogy a fenntarthatóság biztosítása érdekében erősíteni kell a helyi mezőgazdasági termelők önfenntartó képességét;

71. megjegyzi, hogy a félidős felülvizsgálat folyamata – annak ellenére, hogy 2010–2011-re ütemezték – még nem zárult le az összes partnerországban [1]; elvárja, hogy a Bizottság a lehető leghamarabb lezárja a folyamatot, és hivatalos weboldalán adjon tájékoztatást a felülvizsgálati folyamat eredményéről;

A Haiti számára nyújtott uniós segély

72. emlékeztet a haiti földrengésre és katasztrofális következményeire; sajnálatát fejezi amiatt, hogy a humanitárius segítségnyújtás és a fejlesztési segélyezés nincs kellőképpen összehangolva egymással (a segélyezés, a helyreállítás és a fejlesztés összekapcsolása); úgy véli, hogy a humanitárius segítségnyújtásnak exitstratégiára kell épülnie; véleménye szerint a Bizottságnak erőfeszítéseit és a támogatásokat a helyreállításra és a fejlesztésre kellene összpontosítania;

73. sajnálja, hogy nem megfelelő a koordináció az uniós küldöttség és az ECHO képviselete között; támogatja az országban jelen lévő összes uniós szereplő közötti fokozott koordinációt; ezért sürgeti a Bizottságot a humanitárius segítségnyújtás és a fejlesztési segélyezés nagyobb összhangjának és kiegészítő jellegének biztosítására, politikai szinten és a gyakorlatban egyaránt;

74. sajnálja, hogy egyes projektek nem fenntarthatók, és hangsúlyozza, hogy a projekteknek elsődlegesen a munkahelyteremtést és a fenntartható növekedést kell célozniuk, amelyek lehetővé tennék Haiti számára saját jövedelmeinek növelését és ezáltal a külföldi támogatásoktól való függőség csökkentését; ezért kéri a Bizottságot, hogy terjesszen a Parlament elé egy jegyzéket a Haitin végrehajtott projektekről, fenntarthatóságuk felmérése érdekében részletesen értékelve jelenlegi helyzetüket;

75. rámutat az uniós segélyek Haitin belüli láthatóságának hiányára; véleménye szerint a láthatóság javítása érdekében az uniós zászló mellett az Európai Unió nevének is szerepelnie kell a PR-dokumentumokon, a Bizottság vagy a Humanitárius Segélyek és Polgári Védelem Főigazgatósága neve helyett, amelyeket a haiti polgárok sokkal kevésbé tudnak beazonosítani;

[1] Az EFA 2010-re vonatkozó mentesítése keretében a 2012. január 12-i meghallgatásra Piebalgs biztoshoz intézett 31. számú, írásbeli választ igénylő kérdésre adott válasz.

A Számvevőszék 12/2010. számú, „Az alapfokú oktatás számára nyújtott európai uniós fejlesztési támogatás a szubszaharai Afrika országaiban és Dél-Ázsiában” című különjelentése

76. üdvözli a Számvevőszék e kiváló jelentését, amely széles körűen elemzi az alapfokú oktatáshoz nyújtott európai támogatás eredményeit, de rámutat a program hiányosságaira is, amelyek csak részben vezethetők vissza a Bizottság által hozott intézkedésekre;

77. teljes mértékben elismeri a nehézségeket, amelyekkel a Bizottság e program végrehajtása során szembesült, miközben az érintett régiók néhány legszegényebb országában munkáját végezve gyakran ezen országok lakosságának legszegényebb rétegeit igyekezett elérni; egyetért azzal, hogy figyelemre méltó eredmény, hogy a mutatók 45 %-a esetében a célokat megvalósították, 30 % esetében pedig egyértelmű előrehaladás volt tapasztalható; szeretné, ha a Bizottság jelezné, hogy ezek a számok időközben még tovább javultak-e;

78. teljes mértékben egyetért a Számvevőszék következtetéseivel és ajánlásaival, és tudomásul veszi a Bizottság válaszait;

79. emlékeztet a korábbi mentesítési jelentésekre, amelyekben már említette, hogy a konkrét fejlesztési programok végrehajtása során komoly problémát jelent az uniós külképviseleteknél dolgozó képzett személyzet és a központ által nyújtott támogatás hiánya; felkéri a Bizottságot, hogy folytasson megbeszélést a Parlament illetékes bizottságaival, és keressen tartósabb megoldást erre a problémára;

80. felkéri a Bizottságot, hogy módszeresen foglalkozzon a Számvevőszék által említett hiányosságokkal; tájékoztatást kíván kapni a következőkről:

   a) Az oktatás minőségét illetően (amellyel egy 2010 februárjában kiadott bizottsági szolgálati munkadokumentum (SEC(2010) 121) foglalkozott): eltekintve attól, hogy egy kicsit megkésettnek tűnik a program indulásához képest, meg tudná-e jelölni a Bizottság, hogy milyen egyéb intézkedéseket hoznak az oktatás minőségének figyelemmel kísérése és javítása érdekében?

   b) A 12/2010. számú különjelentés által lefedett egyes országokban csalás és a kormányzati forrásokkal való szabálytalan gazdálkodás eseteiről számolnak be, ideértve a „fantom” tanárokat; milyen támogatást nyújt a Bizottság, hogy segítsen ezeknek az országoknak a csalás e formáinak megszüntetésében?

   c) Egy sikeres program végrehajtásának egyik alapvető eszköze a fennálló oktatási rendszerre vonatkozó megfelelő statisztikák és értékelések rendelkezésre állása; a Számvevőszék rámutat arra, hogy ezek számos országban nem állnak rendelkezésre vagy nem naprakészek; milyen intézkedéseket tett a Bizottság e probléma orvoslására?

   d) Amint arra a Számvevőszék rámutatott, a lányok alapfokú oktatásban való részvétele számos olyan, nem oktatással összefüggő intézkedéstől függ, mint a külön higiéniai létesítmények stb., noha egyes országokban történtek előrelépések; milyen konkrét intézkedéseket tett a Bizottság az egyes országokban, hogy növelje a lányok alapfokú oktatásban való részvételét, és az érintett országok közül melyekben tekintik a leányiskolákat lehetséges megoldásnak?

A beruházási keret

81. emlékeztet rá, hogy a tizedik EFA-ból a beruházási keretre elkülönített összeg az AKCS-országok és a TOT-ok tekintetében 1 530 000 000 EUR-t tett ki; megállapítja, hogy 2010-ben a beruházási keret portfólión belül aláírt műveletek teljes összege 374 230 000 EUR-t tett ki; emlékeztet rá, hogy az Európai Beruházási Bank (EBB) kezeli a beruházási keretet, amely az EFA-ból finanszírozott feltöltődő kockázatviselő eszköz, melynek célja a magánbefektetések ösztönzése az AKCS-országokban;

82. sajnálja, hogy a beruházási keretre sem a Számvevőszék megbízhatósági nyilatkozata, sem a Parlament mentesítési eljárása nem terjed ki, annak ellenére, hogy az EBB a műveletek irányításakor az Unió nevében és felelősségére jár el, és az EFA erőforrásait használja; ezt politikai szempontból és elszámoltathatósági okokból sem tartja szerencsésnek; hangsúlyozza, hogy ezek a rendelkezések csökkentik a Parlament mentesítési jogkörének hatályát, különös tekintettel arra, hogy az EFA-források az európai adófizetők hozzájárulásából származó közpénzekből erednek;

83. hangsúlyozza, hogy az összes, EFA-ból finanszírozott EBB-műveletnek teljes összhangban kell állnia az Európai Unió működéséről szóló szerződés 208. cikkével, amelynek értelmében az Unió fejlesztési politikája elsődleges célként a szegénység mérséklésére és annak felszámolására irányul; úgy véli, hogy csak a szegények érdekeit szolgáló fejlesztési politika lehet hatékony és fenntartható;

84. úgy véli, hogy a gazdasági növekedéssel kapcsolatos politikák nem járhatnak sikerrel a szociális és környezetvédelmi normák elősegítése, valamint a szociális védelmi mechanizmusok végrehajtása nélkül;

85. felszólítja az EBB-t, hogy az 1080/2011/EU európai parlamenti és tanácsi határozat [1] végrehajtása révén a projektfinanszírozást közvetlenebbül kösse össze a szegénység csökkentésével és a millenniumi fejlesztési célok, az emberi jogok, a vállalati társadalmi felelősségvállalás, a tisztességes munka, valamint a környezetvédelmi elvek megvalósításával, továbbá a demokráciával, a jó kormányzással és a vállalatalapításokkal;

86. felszólítja az EBB-t, hogy projektciklusában mind előzetes elemzések, mind különösen a projekt végrehajtása és befejezése során történő nyomon követés révén erősítse meg a szociális szempontok (ideértve az emberi jogok tiszteletben tartását is) kellő figyelembevételét; „teljesítménymutatók" meghatározására szólít fel annak érdekében, hogy jobban nyomon lehessen követni az EBB-műveletek hozzáadott értékét és hatását, továbbá arra, hogy erősítsék meg a megfelelő személyzeti szaktudást a fenntartható fejlődés, az emberi jogok és a szociális/nemi vonatkozású kérdések területén;

87. megállapítja, hogy az EBB beruházási keretének és az EBB AKCS-országokon belüli, saját forrásból végzett tevékenységeinek független félidős értékelése azt mutatja, hogy az EBB projektek végrehajtásának nyomon követésére irányuló erőfeszítései, a helyi jelenlét biztosítása és a környezeti és szociális szempontok nyomon követése még mindig elégtelennek tűnik; felszólítja az EBB-t ellenőrzési mechanizmusainak javítására;

88. elégedetten veszi tudomásul az EBB beruházási keretről szóló 2010-es éves jelentésében az eredményközpontúság tekintetében tett előrelépést; úgy véli azonban, hogy még sok javítanivaló van az éves beszámolókat tekintve annak érdekében, hogy azok teljes körű, releváns és objektív tájékoztatást adjanak az eredményekről, a kitűzött célokról, a megvalósított célokról, az ezektől való esetleges eltérés okairól és az elvégzett értékelésekről, valamint összefoglalják az értékelések eredményeit, ideértve a hiányosságokat és a megoldandó kérdéseket; üdvözli az EBB által e mentesítési állásfoglalás előkészítése során tanúsított együttműködő hozzáállást;

89. emlékeztet rá, hogy a beruházási keretből származó pénzösszegek 14 %-át (390 000 000 EUR-t) európai kétoldalú, fejlesztési célú pénzügyi intézményeken vagy vegyesvállalatokon keresztül folyósítják;

90. sajnálja, hogy a beruházási keretből származó pénzeszközök végső kedvezményezettjeivel kapcsolatban hiányzik az átláthatóság; kéri az EBB-t, hogy a projektek jóváhagyása előtt járjon el fokozott gondossággal, és ellenőrizze a megfelelő helyi nyilvános konzultációk meglétét az uniós garancia körébe tartozó projektek fejlesztési vonatkozásai tekintetében, beleértve a pénzügyi közvetítőknek e vonatkozásokkal kapcsolatban az EBB által biztosított kölcsön felhasználása során nyújtott teljesítményét; úgy véli, hogy a fejlődő országoknak biztosított kölcsönök tekintetében az EBB-nek a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozóan – a szabványosított eljárásoknak és a bevált nemzetközi gyakorlatnak megfelelően – fokozott gondossággal kell eljárnia;

[1] Az Unión kívüli projektekhez adott hitelek és hitelgaranciák veszteségeinek fedezésére az Európai Beruházási Banknak nyújtott uniós garanciáról szóló, 2011. október 25-i 1080/2011/EU európai parlamenti és tanácsi határozat (HL L 280., 2011.10.27., 1. o.).

91. nyugtázza egy nem kormányzati szervezet olyan állítólagos esetekről szóló jelentéseit, amelyekben az EBB-től származó pénzeszközök olyan vállalatokhoz folytak, amelyek vezetői ellen korrupció és pénzmosás miatt indítottak eljárást, illetve emeltek vádat; felszólítja az EBB-t, hogy adjon tájékoztatást ezen ügyek alapjáról;

92. tudomásul veszi, hogy az EBB biztosítja az EBB és a Bizottság által finanszírozott projektek egymást kiegészítő jellegét, azáltal, hogy már korai szakaszban – még mielőtt az EBB megkezdené a projektekkel kapcsolatos átvilágítást – konzultál a Bizottsággal; emlékeztet rá, hogy a Bizottság a Beruházási Hitelkeret Bizottság szavazati joggal nem rendelkező tagja, és minden egyes javaslatról véleményt készít;

93. felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is szigorúan kövesse nyomon és ellenőrizze a beruházási keret végrehajtását, és észrevételeiről rendszeresen tájékoztassa a Parlament Költségvetési Ellenőrző Bizottságát;

94. emlékeztet arra, hogy a Bizottság, az EBB és a Számvevőszék közötti háromoldalú megállapodás meghatározza a Számvevőszéknek az EBB által kezelt EFA-k ellenőrzésében betöltött szerepét; felkéri a Számvevőszéket, hogy készítsen különjelentést az EBB által kezelt EFA-knak a szegénység felszámolását illető hatékonyságáról és eredményességéről;

95. megjegyzi, hogy az EBB éves prémiumok formájában változó összegű javadalmazást fizet személyzetének; felszólítja az EBB-t, hogy évente tegyen közzé weboldalán részletes tájékoztatást a vezető tisztviselőinek – köztük az Igazgatótanács, az Igazgatási Bizottság és az Ellenőrző Bizottság egyes tagjainak – fizetett éves prémiumokról;

96. megjegyzi továbbá, hogy az EBB jelenlegi Igazgatótanácsában hét nő és 19 férfi foglal helyet; ösztönzi a tagállamokat, hogy az Igazgatótanácson belüli kiegyenlítettebb képviselet érdekében jelöljenek nőket a jelenleg betöltetlen két posztra.